

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31.3.2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Topiarze a soudců JUDr. Čestmíra Dudy a JUDr. Pavly Růžičkové **odvolání obžalovaného M. R.**, nar. XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 14.12.2016 č.j. 4 T 131/2016-431 a rozhodl *t a k t o*:

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaného M. R. napadený rozsudek z r u š u j e v celém rozsahu.

Za podmínek § 259 odst. 3 písm. a) tr.ř. se n o v ě rozhoduje takto:

I.

Obžalovaný

M. R.,

nar. XXX v XXX, bez zaměstnání, bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Mírov,

je v i n e n ,

že

1)

v době nejméně od dubna 2015 do 6.6.2016 v XXX, opakovaně a soustavně se zvyšující se intenzitou kontaktoval svou přítelkyni R. D., nar. XXX, a to i přes její opakovaný nesouhlas tak, že vyhledával její přítomnost v místě jejího bydliště i zaměstnání, neustále ji kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv či prostřednictvím sociální sítě facebook, přičemž ji vulgárně oslovoval, vyčítal jí údajnou nevěru, zakazoval jí chodit ven i do práce a stýkat se s kamarádkami, vyžadoval okamžité odepisování na jeho SMS a pravidelné informování o tom, kde se nachází, vyhrožoval jí způsobením zdravotní újmy i zabitím, opakovaně ji napadal slovně i fyzicky, urážel ji vulgárními nadávkami, obviňoval ji z nevěry, přičemž ji bil fackami i údery pěstí, tahal za vlasy, narážel jejím tělem proti pevné překážce, vyhrožoval jí, že pokud mu nezvedne telefon, zabije ji, a když ho nebude poslouchat, pošle její nahé fotky rodičům, že jí udělá jizvy na tváři či těle, aby se na ni už nikdo nepodíval, přičemž jí opakoval, že je kurva, kontaktoval její příbuzné a vyzvídal, kde se poškozená nachází, a takto mimo jiné

- přesně nezjištěného dne v létě 2015 v baru XXX ji bezdůvodně fyzicky napadl úderem hřbetem ruky do obličeje, a když se jí zastali přítomní hosté, utekl ven, kde na ni počkal a poblíž prodejny XXX ji opětovně napadl úderem dlaně do obličeje,
- přesně nezjištěného dne v létě 2015 odpoledne v době, kdy byla se známými, jí opakovaně telefonoval s výhrůzkami, že pokud hned nepřijede, tak dostane, a když ze strachu uposlechla a přijela, udeřil ji otevřenou dlaní do obličeje takovou silou, až ztratila rovnováhu,
- přesně nezjištěného dne v létě 2015 ji na ulici bezdůvodně začal bít hlavou o zed', až omdlela a musela jí pomoci třetí osoba

a toto jednání vedlo k podstatnému zhoršení psychického stavu R. D., která trpěla depresivními náladami, poruchami spánku, pocity strachu, pocity viny, přestala se stýkat s kamarádkami, zrušila si facebookový profil a změnila opakovaně telefonní čísla, a posléze se nechala doprovázet do zaměstnání rodinnými příslušníky,

t e d y

jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví a jinou újmu, vyhledával jeho osobní blízkost, jej sledoval, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací písemně a jinak kontaktoval, omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením, těžkou újmu na zdraví nebo jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

jednak jiného pohrůzkou násilí a pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

2)

a) dne 13.3.2016 v odpoledních hodinách v XXX, vyzval R. D., aby zaplatila pokoj v hotelu XXX, na tomto pokoji jí poté vyčítal údajnou nevěru, a když začala plakat a říkat, že to není pravda, shodil ji na postel a tam ji bil opakovaně po celém těle za současných vulgárních nadávek, a poté po ní požadoval, aby ho sexuálně uspokojila ústy, čemuž se i přes nesouhlas ze strachu z dalšího bití podvolila, přičemž si tento orální pohlavní styk natáčel i přes její nesouhlas na svůj mobilní telefon,

b) následně poté, co pořídil v XXX v pokoji hotelu XXX nahrávku orálního pohlavního styku na mobilní telefon dne 13. 3. 2016, poškozené R. D. vyhrožoval, že pokud někomu sdělí, co se tam odehrálo, zveřejní tuto nahrávku na facebooku,

t e d y

v bodě 2a)

jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a spáchal tento čin způsobem srovnatelným se souloží,

v bodě 2b)

jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1)

jednak přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr. zákoníku,

jednak přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

v bodě 2a)

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

v bodě 2b)

přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e:

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

II.

Naproti tomu se obžalovaný M. R. podle § 226 písm. a) tr.ř. zprošťuje od obžaloby pro skutek,

že

dne 5.6.2016 kolem 23.00 hodin v XXX, na XXX ulici č. XXX ve vypůjčeném přízemním bytě nejprve R. D. vyčítal údajnou nevěru a vulgárně ji urážel, následně ji opakovaně fyzicky napadal taháním za vlasy, údery pěstmi do hlavy, opakovanými kopy do pravého boku, v důsledku nichž upadla, poté ji zvedl a položil na postel, znovu jí vulgárně nadával, zaťatou pěstí jí hrozil a též ji bil do různých částí těla, přičemž plakala a prosila ho, ať toho nechá, a následně vyžadoval pohlavní styk, čemuž se ve stavu vysílení podvolila a v tomto stavu na ní vykonal soulož, a když poté volala R. D. její matka, přikázal jí, aby matce řekla, že je v pořádku a přijde až ráno, a aby si lehla, s tím, že nikam stejně nepůjde, čemuž se R. D. ze strachu opět podvolila, přičemž v důsledku napadení R. D. utrpěla povrchní poranění vlasové části hlavy, zhmoždění dolní části zad a pánve a zhmoždění stehna a kolena, kterážto poranění vyžadovala léčení analgetiky bez pracovní neschopnosti, avšak použitým způsobem a intenzitou síly hrozila poškozené závažnější poranění s dobou léčení a pracovní neschopností v trvání minimálně jeden týden,

t e d y

jednak jiného měl násilím nebo pohrůzkou násilí donutit k pohlavnímu styku nebo k takovému činu zneužít jeho bezbrannosti, a spáchat takový čin souloží,

jednak měl se dopustit jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně ublížil na zdraví, v úmyslu čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

č í m ž m ě l s p á c h a t

jednak zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

jednak pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, se sídlem Ostrava – Vítkovice, Jeremenkova 11, IČO: 47672234

odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**O d ů v o d n ě n í :**

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 4 T 131/2016 ze dne 14.12.2016 byl obžalovaný M. R. uznán vinným v bodě 1) jednak přečinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr.zákoníku, jednak přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr.zákoníku, jednak přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku a jednak pokusem přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku. V bodě 2a) napadeného rozsudku byl uznán vinným zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr.zákoníku a v bodě 2b) přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku. V bodě 3) pak zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr.zákoníku a jednak pokusem přečinu ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku. Za toto jednání byl podle § 185 odst. 2 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 roků a 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byl zavázán zaplatit na peněžitě náhradě újmy poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Ostrava – Vítkovice, Jeremenkova 11, IČO 47672234 částku 1.624,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení odvolání obžalovaný M. R., které následně prostřednictvím zvolené obhájkyne písemně odůvodnil a zaměřil do všech jeho výroků.

V odůvodnění podaného odvolání předně namítá nepřipustnost svého trestního stíhání z důvodů, že poškozená R. D. již v přípravném řízení projevila nesouhlas s jeho trestním stíháním, což potvrdila následně u hlavního líčení, jakož i písemně v dalším průběhu trestního řízení.

V této souvislosti odvolatel poukazuje na skutečnost, že poškozená je osobou zletilou, samostatnou, svéprávnou, netrpící žádnou duševní poruchou, která s ním udržuje dlouhodobý důvěrný vztah a očekávala s ním narození společného dítěte, přičemž opakovaně prohlašovala, že s ním hodlá žít i po jeho návratu z výkonu trestu odnětí svobody. Do protokolu na policii dne 27.6.2016 uváděla, že nesouhlasí s jeho trestním stíháním, když se považuje za osobu blízkou a nechce, aby byl odvolatel stíhán. Dle jeho názoru přitom ani z protokolu o jejím výslechu neplyne, že by byla poučena o možnosti odmítnout vypovídat dle ust. § 100 tr.ř. V této souvislosti poukazuje i na znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, vyhotovený znalkyněmi ve vztahu k poškozené. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že nebyla u ní zjištěna žádná závažná porucha chorobného rázu, zejména poruchy myšlení nebo vnímání, její intelektové schopnosti jsou v normě, poškozená pracuje, běžně komunikuje, navazuje vztahy a nebyla omezena ve své svéprávnosti, přičemž je schopna pochopit smysl trestního řízení a důsledky, které z něho plynou. Má dostatečné mentální dispozice pro praktickou orientovanost v sociálním prostředí a dostatečně funkční

úsuděk, přičemž chápe běžné sociální situace a má dostatečné předpoklady k objektivnímu vnímání a myšlení. Podle znalců si plně uvědomuje nepřiměřenost jednání odvolatele a přes pomoc rodiny a odloučení od něj má k němu nadále citový vztah.

V další části podaného odvolání odvolatel poukazuje na znění ust. § 163 a § 163a tr.ř. a taktéž na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.10.2012 sp.zn. 8 Tdo 1255/2012, kterým byla řešena otázka poučení poškozeného jako osoby blízké a nezbytnost posouzení jako předběžné otázky konání trestního řízení, jeho zastavení dle ust. § 172 odst. 1 písm. d), resp. § 223 odst. 1 tr.ř. za použití § 11 odst. 1 písm. i) tr.ř.

Vzhledem k těmto skutečnostem má odvolatel za to, že nalézací soud toto stanovisko Nejvyššího soudu, stejně tak jako závěry vyplývající z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12.12.2012 sp.zn. 4 Tdo 1289/2012 nerespektoval.

Pokud poškozená přistoupila bez vědomí odvolatele k interrupci, nečinila tak z důvodů obav ze jmenovaného, ale pouze pro neschopnost bez podpory rodiny se o dítě postarat. Dle názoru obhajoby pak nelze upřít poškozené právo rozhodnout se v podstatných věcech v dalším stíhání obžalovaného, když tato záležitost se jí přímo dotýká a s ohledem na tyto skutečnosti se odvolatel domáhá zastavení trestního stíhání pro nesouhlas poškozené v jeho pokračování.

Ve vztahu ke dvěma zvláště závažným zločinům znásilnění dle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr.zákoníku v bodech 2)-3) napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že nebyl proveden žádný důkaz svědčící o tom, že ke znásilnění došlo. Poškozená vypovídala, že v obou případech šlo o dobrovolný pohlavní styk, nikdo ze svědků se nezmínil, že by hovořila o znásilnění a tato skutečnost neplyne ani z výpovědi matky poškozené J. Ž., která jednoznačně popisovala jednání obžalovaného vůči své dceři, avšak znásilnění nepotvrdila ani neuvedla, že by se o tom její dcera zmínila. Totéž lze uvést u sestry poškozené, které se tato svěřovala a která povědomost o znásilnění sestry nepotvrdila. Obě svědkyně uvedly, že aktuálně je poškozená v dobré duševní kondici, usměvavá, tedy ani z jejích výpovědí neplyne, že by nebyla schopna reálně hodnotit svůj vztah a vyvodit z tohoto závěry, že ke znásilnění reálně došlo. Okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí pouze konstatuje, že ke znásilnění došlo, avšak nehodnotí, na základě jakých skutečností k takovému právnímu závěru dospěl. Vzhledem k naprosté absenci takových důkazů a vzhledem k absenci úvah, které soud vedly k tomuto závěru, je dle názoru odvolatele rozsudek ve skutcích pod body 2) a 3) nepřezkoumatelný.

Závěrem se odvolatel domáhá, aby z podnětu podaného odvolání byl rozsudek ve výroku pod bodem 1) a 2b) zrušen a aby bylo trestní stíhání podle § 223 odst. 1 tr.ř. z důvodů uvedených v ust. § 11 tr.ř. zastaveno pro nesouhlas poškozené s jeho trestním stíháním, přičemž ve vztahu k bodu 2a) a 3) výroku rozsudku navrhuje, aby byl obžaloby podle § 226 písm. a) tr.ř. zproštěn, když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl soudem I. stupně odsouzen.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a správnost postupu řízení, které těmto předcházelo, a to jak z hlediska

vytýkaných vad, tak z hlediska případných vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.

V rámci provedeného dokazování okresní soud vyslechl obžalovaného, který trestnou činnost popíral, a taktéž vyslechl poškozenou R. D., její rodinné příslušníky, spolupracovníci poškozené, kamarádku poškozené a jejího přítele, jakož i rodinné příslušníky obžalovaného a další osoby, uvedené v podané obžalobě, a taktéž vycházel ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, které byly vypracovány jak ve vztahu k obžalovanému, tak i poškozené, a taktéž z výpovědí znalkyň u hlavního líčení a zároveň konstatoval i obsah listinných důkazů opatřených zejména v přípravném řízení, pokud se jedná o vytýkanou trestnou činnost.

Obžalovaný M. R. v přípravném řízení využil svého zákonného práva a nevypovídal, u hlavního líčení potvrdil pouze hádky ze žárlivosti, kdy popřel jakékoliv výhrůžky či fyzické útoky na poškozenou, která měla vypovídat pod vlivem své matky či policie, která navíc ovlivňovala i svědky a pokračovala v jeho trestním stíhání přes odeření souhlasu ze strany poškozené.

K této námitce obžalovaného, která tvoří podstatou část podaného odvolání, považuje krajský soud za nezbytné zdůraznit, že souhlas či nesouhlas poškozené R. D. s jeho trestním stíháním se nemohl v daném případě uplatnit, jelikož ust. § 163 odst. 1 tr.ř. na tento projednávaný případ nedopadá, jelikož v případě vztahu obžalovaného a poškozené se nejednalo o žádný ze vztahů uvedených v tomto ustanovení trestního řádu. Ust. § 163 odst. 1 tr.ř. při vymezení okruhu poškozených, oprávněných disponovat trestním řízením, odkazuje na výčet osob tak, jak je stanoven v § 100 odst. 2 tr.ř., podle kterého je svědek oprávněn odeprít vypovídat, jestliže by výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu, partneru nebo druhu a nebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pocíťoval jako újmu vlastní. Z výpovědi poškozené R. D., zejména v přípravném řízení, jakož i z výpovědi jejich rodinných příslušníků, jednoznačně vyplynulo, že tato nežila s obžalovaným v družském poměru, nevedla s ním společnou domácnost, v jejich případě se jednalo pouze o sexuální náklonnost, kdy sama poškozená uvedla, že se s obžalovaným rozešla. Z protokolu o výslechu poškozené (čl. 73, 250, 75) vyplývá, že byla v dostatečném rozsahu a podrobně poučena o možnosti odmítnout vypovídat dle ust. § 100 tr.ř., přičemž před svou výpovědí (čl. 276) jednoznačně uvedla, že chce vypovídat.

Z ust. § 163 tr.ř. přitom vyplývá, že jako svědek by kromě jiného mohl výpověď odmítnout manžel, partner, druh nebo jiná osoba v poměru rodinném nebo obdobném. Z výpovědi jednotlivých osob, majících vztah k obžalovanému a poškozené jednoznačně vyplynulo, že poškozená s obviněným nesdíleli společnou domácnost, nesdružovali finanční prostředky ke společné úhradě potřeb, a tudíž ani z tohoto pohledu nelze jejich vztah klást na roveň vztahu družky a druha. Jak opakovaně judikoval Nejvyšší soud, pak ani okolnost několika sexuálních aktů nelze z uvedeného pohledu považovat za vztah

druha a družky, kdy se nejednalo o společný sexuální život v rámci sdílení společné domácnosti, sdružování finančních prostředků apod. Pokud se obžalovaný snaží s odkazem na občasný sexuální vztah dovolávat oprávnění u poškozené vyslovit nesouhlas s jeho trestním stíháním, je tento jeho názor nesprávný, jelikož z pouhého mileneckého vztahu nelze dovodit existenci partnerského vztahu, který by svou podstatou odpovídal vztahu mezi manžely či druhy, který by zakládal aplikovatelnost § 163 tr.ř. Za této situace bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že v projednávaném případě nejsou dány podmínky pro aplikaci ust. § 163 tr.ř., neboť mezi obžalovaným a poškozenou neexistoval vztah, který by zakládal u poškozené oprávnění disponovat s trestním stíháním odvolatele.

Okresní soud tak důvodně ve vztahu ke skutku pod bodem 1) vycházel z výpovědi poškozené R. D. z přípravného řízení, když tato ve své výpovědi u hlavního líčení podstatným způsobem se odchytila od své dřívější procesní výpovědi a jak vyplynulo z ostatních provedených důkazů, učinila tak se snahou obžalovanému nepřitěžovat. Okresní soud tak důvodně za podmínek ust. § 211 odst. 3 tr.ř. přečetl její výpověď v přípravném řízení, jenž jednoznačně potvrdila svůj rozchod s obžalovaným, jakož i skutečnost, že nemá v úmyslu svůj vztah s ním obnovit. Potvrdila rovněž výčitky a výhrůžky ze strany obžalovaného, jakož i jeho fyzické útoky, přičemž zároveň u hlavního líčení připustila, že dostala od obžalovaného i pěstí a tento jí vyhrožoval i v zaslaných SMS zprávách. Poškozená taktéž potvrdila, že se o jednání obžalovaného zmiňovala a svěřovala své starší sestře, sestřenicí a kamarádkám. Po přečtení své výpovědi z přípravného řízení pak poškozená ke čtenému nic konkrétního neuvedla.

Okresní soud následně poukazuje na výpověď sestry poškozené S. D., která se zprostředkovaně od poškozené dozvěděla, že poté, co se sestra vrátila z Anglie, byl ve vztahu k ní obžalovaný hodně žárlivý, urážel ji a vulgárně nadával a taktéž se postupně dozvěděla, že ji začal mlátit, kdy jí pořád někoho vyčítal. Sestra se jí svěřila, že má z obžalovaného strach, zejména z toho, co bude následovat, když vztah s ním ukončí. Okresní soud taktéž důvodně poukazuje na výpověď svědkyně A. D., sestřenice poškozené, které se tato svěřovala, že obžalovaný jí nadává, zakazuje jí kamarádit s dalšími osobami, dokonce ji měl opakovaně fyzicky napadat, a to i kopy, kontroloval jí obsah korespondence a taktéž ji telefonicky obtěžoval, takže si musela dvakrát změnit telefonní číslo, aby jí nemohl neustále volat.

Okresní soud pak ve vztahu k tomuto skutku poukazuje na výpověď svědkyně M. H., kamarádky poškozené, která u hlavního líčení potvrdila zprávy o chování obžalovaného, o kterém se jí poškozená zmínila, a z její výpovědi u hlavního líčení vyplynulo, že se jí poškozená svěřovala, že ji obžalovaný bije, byla z toho nešťastná, přestala se stýkat s kamarády, když to měla od obžalovaného zakázané, a když se obžalovaný dozvěděl o tom, že se potají stýkají, tak ji zbil. Poškozená chtěla svůj vztah s obžalovaným ukončit, ale nevěděla, jak. Svědkyně potvrdila, že byla ve dvou případech přítomna tomu, kdy obžalovaný poškozenou zbil, a to na diskotéce XXX, kde jí dal facku a podruhé poté, když se vrátily ze společného výletu, z něhož ji obžalovaný přinutil telefonicky se vrátit a poté ji fyzicky napadl.

V souvislosti s výpovědí této svědkyně pak krajský soud byl nucen okresnímu

soudu vytknout, že přes rozpory ve výpovědi této svědkyně oproti přípravnému řízení část její výpovědi za podmínek § 212 odst. 1 tr.ř. z přípravného řízení (čl. 83-84) pouze předestřel, kdy takto provedenou výpověď z přípravného řízení nelze ve smyslu komentáře k trestnímu řádu použít jako podklad výroku o vině obžalovaného. Takovým důkazem může být pouze přečtená výpověď svědka za podmínek § 211 odst. 3 tr.ř., pokud se svědek u hlavního líčení v podstatných bodech odchyľuje od své dřívější výpovědi. Postupem umožňujícím vyjasnit a odstranit tyto nesrovnalosti může být přečtení takové předchozí výpovědi i svědka, nikoliv pouze její částečné připomenutí nebo předestření ve smyslu ust. § 212 odst. 1 tr.ř., jak to učinil okresní soud.

Krajský soud v Ostravě proto v rámci veřejného zasedání doplnil dokazování opětovným výslechem svědkyně M. H., která se v této své výpovědi odchyľila od svého tvrzení učiněného ve své procesní výpovědi bezprostředně po vytykané trestné činnosti s tím, že si již na průběh některých událostí nevzpomíná a tím projevila snahu obžalovanému vytykané jednání bagatelizovat i omlouvat subjektivním pohledem na věc.

Krajský soud v Ostravě proto za podmínek § 211 odst. 3 tr.ř. poté, co se svědkyně dotázal na příčinu jejích odchylek, přečetl tuto její výpověď z přípravného řízení a z této zjistil, že poškozená se svědkyni svěřila s tím, že jí obžalovaný „bil jako chlapa“ a neměl v tom zábrany. Konkrétně pak byla svědkem toho, když poškozenou obžalovaný na diskotéce XXX napadl a tato dostala hřbetem ruky do obličeje. Rovněž svědkyně byla přítomna, když dal obžalovaný poškozené dvě facky a chtěl na ni „vlítnout“ tak, že se mezi ně postavila. Dále svědkyně uvedla, že poté, co se vrátily z přehradu XXX, viděla, jak se obžalovaný rozběhl proti poškozené a udeřil ji rukou do obličeje, až upadla. Taktéž se od poškozené dozvěděla, že obžalovaný tuto podezíral z nevěry a když přijela domů, tak od něj dostala pěstí a taktéž ji tahal za vlasy.

Krajský soud v Ostravě pak posuzoval, zda jednotlivé útoky obžalovaného obsažené ve skutkové větě pod bodem 1) odpovídají provedeným důkazům, přičemž zjistil, že útok spočívající v násilném pokusu natrhnout poškozené R. D. koutky úst její vlastní rukou, kterou jí měl silou vsunovat do úst, se opírá pouze o obsah úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr.ř., který byl pořízen před zahájením trestního stíhání obžalovaného a nebyl žádným z následně procesním způsobem provedených důkazů potvrzen. Proto krajský soud tuto část skutkové věty po zrušení napadeného rozsudku a po jejím novém vyslovení vypustil. Na základě výpovědi svědkyně M. H. tak nově upravil útoky, ke kterým mělo dojít u baru XXXX, jakož i po návratu poškozené z výletu v létě 2015 a stejně tak nově upravil útok ze stejného období na přesně nezjištěné ulici. Pro nedostatek procesně použitelného důkazu pak krajský soud vypustil i část věty, že v průběhu dubna 2016, dne 11.4., poté, co poškozená obžalovanému nezvedla telefon, jí vulgárními nadávkami vyhrožoval naplíváním do pusy, 13.4. jí s vulgární nadávkou napsal, že mu lhala a říkala, že ho nechá zavřít, k čemuž měl dodat „já pak budu vědět, za co půjdu, víš, jaký jsem, když už tak, už ...“ a přesně nezjištěného dne poté, co mu měla sdělit, že se s ním rozejde, ji fyzicky napadl údery otevřenou dlaní do obličeje, strčením proti zdi a kopáním do těla. Rovněž tyto útoky vycházejí z úředního záznamu na čl. 278, který nebyl následně procesně použitelnými důkazy, zejména výpovědi poškozené či jiných svědků, potvrzen.

Oproti napadenému rozsudku pak krajský soud neposoudil jednání obžalovaného v tomto bodě jako pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku, když zde existuje zřejmý nesoulad skutkové věty se zvolenou právní kvalifikací, přičemž o úmyslu obžalovaného poškozené úmyslně ublížit na zdraví či dopustit se jednání, které by bezprostředně k takovému úmyslu směřovalo, nebyl proveden žádný důkaz. Skutek tak, jak byl popsán ve skutkové větě rozsudku soudu I. stupně, nelze právně posoudit jako pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku. Rovněž z odůvodnění napadeného rozsudku tak, jak bylo provedeno nalézacím soudem, nelze dovodit, na základě čeho okresní soud k této právní kvalifikaci dospěl.

Vzhledem k výše rozvedeným skutečnostem krajský soud po doplnění dokazování ve výše naznačeném směru uznal obžalovaného v bodě 1) vinným skutkem tak, jak je popsán v tomto rozhodnutí odvolacího soudu, přičemž z napadeného rozsudku převzal zvolenou právní kvalifikaci až na zmíněný pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku, přičemž ani doplněním dokazování, případně upřesněním skutkových zjištění, nelze dle názoru odvolacího soudu dospět k závěru o vině obžalovaného z pokusu přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku tak, jak to učinil okresní soud.

Zároveň pochybení nalézacího soudu zjistil krajský soud, pokud se jedná o formulaci právní věty, týkající se jednotlivých přečinů v bodě 1) výroku rozsudku, přičemž okresní soud opomenul, že z více alternativ objektivní stránky skutkových podstat jednotlivých přečinů je třeba vždy uvést pouze tu, která odpovídá skutkové větě, když některé trestné činy (přečiny) lze spáchat dvěma či několika alternativami jednání. V takových případech je nutné v citaci právní věty uvést pouze tu zákonnou alternativu, která podle výsledků provedeného dokazování byla naplněna a která má být popsána ve výroku rozsudku. Je tak nezbytné vyvarovat se v právní větě citace několika alternativ, v případě, že z popisu skutku ve výrokové větě rozsudku je zřejmé, že obžalovaný svým jednáním naplnil pouze jednu z nich. Toto pochybení odvolací soud napravil tím, že nově ve svém rozhodnutí uvedl pouze tu zákonnou alternativu, která odpovídá popisu skutku pod bodem 1), přičemž tyto závěry se týkají i formulace právní věty ve vztahu k bodu 2) výroku rozsudku.

Ve vztahu k tomuto bodu 2a), 2b) výroku rozsudku se odvolací soud plně ztotožnil se závěry nalézacího soudu, pokud se jedná o skutková zjištění, jakož i zvolenou právní kvalifikaci, až na výše zmíněnou výjimku týkající se znění právní věty.

Ve vztahu k tomuto bodu obžalovaný rovněž jakékoliv násilí či výhrůžky popřel, avšak okresní soud důvodně v rámci svého rozhodování o vině v tomto bodě poukázal na výpověď poškozené R. D. v přípravném řízení, kdy tato potvrdila, že obžalovaný ji na pokoji v hotelu XXX po hádce udeřil otevřenou dlaní, kdy měl převahu a zároveň připustila, že došlo k sexu, v jehož průběhu je natácel, i když říkala, že si to nepřeje. Záznam potom chtěl poslat jejímu otci, pokud by „šla proti němu“. Změnu ve výpovědi poškozené u hlavního líčení, kdy tato uváděla, že se mělo jednat o dobrovolný sex a jeho natáčení z legrace, je nezbytné vyhodnotit jako účelovou ve smyslu výpovědi svědkyně A. D., která v přípravném řízení, kterážto její

výpověď byla za podmínek § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. u hlavního líčení přečtena, uvedla, že se bezprostředně po události od poškozené dozvěděla, že ji obžalovaný donutil zaplatit pokoj v hotelu XXX z výplaty, pak ji zde zbil a musela ho sexuálně uspokojit ústy, což on natáčel a vyhrožoval jí, že když udělá nějaký podraz, tak to zveřejní. Rovněž z výpovědi svědkyně M. H. tak, jak byla odvolacím soudem za podmínek ust. § 211 odst. 3 tr.ř. přečtena, vyplynulo, že se jí poškozená svěřila z toho, že byla obžalovaným na hotelu XXX donucena k sexu, kdy ji přítom natáčel a pak ji nahrávkou vydíral, že ji pošle rodičům. O fyzickém násilí, jakož i výhrůžkách se poškozená svěřila i svoji spolupracovnici Z. F., která zároveň popsala, jak poškozená na činěné výhrůžky reagovala. O výhrůžkách obžalovaného ve vztahu k rodičům poškozené svědčí i obsah SMS zpráv založených na čl. 320-328 spisu.

Vzhledem k výše rozvedeným skutečnostem má i krajský soud za to, že obžalovaný se dopustil jednání, tak jak je vymezené pod body 2a), b) výroku rozsudku, tím, že za přílehlavou považuje i okresním soudem zvolenou právní kvalifikaci zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr.zákoníku, když obžalovanému bylo dostatečně prokázáno, že jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku a spáchal tento čin způsobem srovnatelným se souloží, a v bodě 2b) že jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco opominul. Krajský soud tudíž ve svém novém rozhodnutí převzal skutková zjištění tak, jak je učinil okresní soud v napadeném rozsudku, avšak pokud se jedná o zvolenou právní větu, tuto konkretizoval tak, aby odpovídala skutkovým zjištěním učiněným na základě provedených důkazů. Pokud obžalovaný v podaném odvolání opakovaně poukazuje na současný postoj poškozené k jeho osobě, jakož i na její tvrzení, že sex mezi nimi byl vždy dobrovolný, je nezbytné uvést, že těmito námitkami se dostatečně zabýval i okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí. V této souvislosti přílehlavě poukazuje na výpovědi matky, sestry a sestřenice poškozené, jakož i její kamarádky H. a jejího druha Š., kteří podrobně popsali a rozvedli změny v chování poškozené poté, co se tato začala stýkat s obžalovaným a taktéž jako účelové vyhodnotil chování rodinných příslušníků obžalovaného, kteří jeho chování zlehčovali a snažili se obžalovaného vylicít jako oběť nesnášenlivosti rodičů poškozené, což je v rozporu s ostatními provedenými důkazy. V tomto směru je možno odkázat v této části na dostatečné a přesvědčivé odůvodnění napadeného rozsudku. Výpověď poškozené je pak nezbytné posuzovat i v kontextu závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, z něhož vyplývá, že poškozená je závislá, bezmocná v důsledku vzniku syndromu týrané osoby, kdy ve svých názorech je zvýšeně ovlivnitelná a svoditelná. Znalkyně jednoznačně konstatují, že poškozená při líčení událostí v přípravném řízení popisuje známky skutečně prožitých událostí a traumat, přičemž nyní se snaží obžalovaného idealizovat, má pocit viny, loajality k jeho osobě. Znalkyně zároveň vyslovuje pochybnost, zda poškozená je vůbec schopna v rámci svého pocitu viny a primárních dispozic schopna zaujmout racionální stanovisko k věci. V kontextu tohoto znaleckého posudku se okresní soud rovněž důsledně zabývá i nesouhlasem poškozené s trestním stíháním obžalovaného s tím, že v kontextu těchto znaleckých závěrů se nejví o její pravou vůli. Taktéž okresní soud dostatečně rozvádí, na základě jakých poznatků dospěl k závěru, že nesouhlas poškozené s trestním stíháním obžalovaného je ovlivněn i její tísní a strachem z jeho pomsty, což obžalovaný prezentoval i v rámci veřejného zasedání před krajským soudem při vyhlášení rozsudku.

S ohledem na nové rozhodnutí o vině obžalovaného krajský soud za jednání pod bodem 1), 2a), 2b) uložil obžalovanému dle § 185 odst. 2 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Krajský soud při rozhodování o druhu a výši trestu přihlédl k osobě obžalovaného, který není nikde zaměstnán a v místě svého bydliště byl v r. 2015 opakovaně projednáván pro přestupky proti občanskému soužití a veřejnému pořádku. Taktéž je nezbytné zdůraznit skutečnost, že obžalovaný měl výchovné problémy již jako mladistvý a musel být do své plnoletosti umístěn ve výchovném ústavu. I zde byl odsouzen pro zvlášť závažnou trestnou činnost. V opise rejstříku trestů má od r. 2009 šest záznamů převážně pro majetkovou, ale i násilnou trestnou činnost, přičemž je nezbytné zdůraznit, že jako mladistvý byl v r. 2010 odsouzen mezi jinými i pro provinění loupeže podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a bylo mu uloženo úhrnné trestní opatření ve výměře 2 let nepodmíněně, které vykonal 27.4.2013, přičemž dne 29.4.2014 bylo rozhodnuto, že se odsouzení nezahazuje. Rovněž v průběhu let 2010 – 2016 byl obžalovaný odsuzován k nepodmíněným trestům odnětí svobody, přičemž z posledního výkonu trestního opatření byl propuštěn 27.9.2014. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 17.2.2016 č.j. 2 T 111/2015-436 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.4.2016 č.j. 6To 165/2016-483 jednak pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr.zákoníku a jednak přečin ublížení a zdraví podle § 146 odst. 1 tr.zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku, a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku a 4 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který nyní vykonává. Krajský soud se tak plně ztotožnil se závěry okresního soudu, že v případě obžalovaného nelze shledat žádnou polehčující okolnost vyplývající z ust. § 41 tr.zákoníku, kdy na druhé straně mu výrazně přitěžuje zejména speciální recidiva jeho majetkové a násilné trestné činnosti, jakož i skutečnost, že se dopustil více trestných činů, a byl již pro takovou trestnou činnost odsouzen v předcházející době. V jeho neprospěch je nezbytné hodnotit i skutečnost vyplývající ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, že se u poškozené rozvinul syndrom týrané osoby.

S ohledem na zúžení rozsahu vytýkané trestné činnosti, jak bude v dalším rozvedeno, uložil krajský soud obžalovanému nově za podmínek § 43 odst. 1 tr.zákoníku úhrnný trest v trvání 5 let. Při ukládání tohoto trestu krajský soud vycházel z obecných ust. § 37 tr.zákoníku, a hodnotil všechny skutečnosti rozhodné pro druh a výměru trestu dle § 39 tr.zákoníku, přičemž posuzoval povahu a závažnost každého trestného činu z hlediska významu konkrétních chráněných zájmů, které byly činy dotčeny, přihlížel ke způsobu provedení jednotlivých činů, jejich následkům, přihlédl k okolnostem, za kterých byly spáchány, dále hodnotil osobu pachatele, míru jeho zavinění, přihlédl k jeho pohnutce, záměrům a cíli, kdy v této souvislosti je zejména nutno zdůraznit okolnosti vyplývající ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, který byl na něj v průběhu přípravného řízení vypracován. Nově uložený trest odnětí svobody v trvání 5 let, tedy ještě v první polovině zákonné trestní sazby, vyplývající z ust. § 185 odst. 2 tr.zákoníku, odpovídá jak povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, tak i osobním, rodinným, majetkovým a ostatním poměrům obžalovaného M. R., jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Zařazení obžalovaného k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou odpovídá

ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku, přičemž pro odchylný postup podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku ani odvolací soud neshledal žádné důvody.

Naproti tomu ve vztahu ke skutku pod bodem 3) napadeného rozsudku, v němž byl spatřován jednak zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr.zákoníku, jednak pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr.zákoníku, krajský soud nedospěl bez důvodných pochybností k závěru o vině obžalovaného M. R..

Obžalovaný M. R. ve vztahu k tomuto bodu po celou dobu trestního řízení svou vinu popírá s tím, že se jednalo o oboustranně dobrovolný sex, jemuž nepředcházelo žádné násilí.

Poškozená R. D. ve své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že mezi ní a obžalovaným v předmětném bytě došlo pouze k „požduchání“, při němž si nějak sedla na postel a narazila o ni ledvinou, která ji následně bolela, kdy zároveň připustila pouze vulgární nadávky a výčitky ze strany obžalovaného, že se ohlíží na svou rodinu a on má jít do vězení. Pokud se jedná o pohlavní styk, opakovaně pak uvedla, že tento byl z její strany zcela dobrovolný.

V souvislosti s provedenými důkazy lze pak přisvědčit odvolací námitce obžalovaného ve vztahu k tomuto bodu, že ani nikdo z dalších svědků nepotvrdil, že by se před ním poškozená zmínila o znásilnění, kdy tato skutečnost neplyne ani z výpovědi matky poškozené, svědkyně J. Ž., ani z výpovědi sestry poškozené. Svědkyně J. Ž. k tomuto skutku pouze u hlavního líčení uvedla, že byla s dcerou v telefonickém kontaktu, v rámci něhož slyšela nějakou ránu a volání dcery, avšak tato ji předtím tvrdila, že je v pořádku. Dále uvedla, že když dcera přišla druhý den ráno domů, byla zničená, kulhala tak, že nemohla chodit, přičemž se jí měla svěřit, že ji obžalovaný bil, pak se jí omlouval a zvedal ji ze země. Taktéž jí řekla, že to musí s ním skončit, když ji jednou zabije. V důsledku toho pak učinila oznámení na policii. Tato svědkyně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení skutečně nepotvrdila, že by se jí dcera svěřila se znásilněním. Rovněž svědkyně S. D. nepotvrdila, na rozdíl od vynuceného orálního sexu, k němuž se ze strachu podrobila tak, jak byl popsán v bodě 2a) výroku rozsudku, že by v případě skutku ze dne 5.6.2016 byla k pohlavnímu styku obžalovaným donucena. Stejně tak svědkyně A. D., která obžalovaného usvědčuje pod bodem 2a), v tomto případě nepotvrdila, že by se jí měla poškozená svěřit ze znásilnění, k němuž mělo dojít 5.6.2016. Tuto skutečnost nepotvrdila ani svědkyně M. H., kamarádka poškozené, která pouze v přípravném řízení uvedla, že se jí poškozená opakovaně svěřila, že s obžalovaným nespí dobrovolně, když jinak by ji zbil. Z uvedeného však nelze dovodit, že by toto tvrzení se mělo vztahovat na skutek, k němuž mělo dojít jednáním pod bodem 3) napadeného rozsudku.

Ve prospěch obhajoby obžalovaného je pak nezbytné vyhodnotit výpověď svědkyně Z. F., která uvedla, že se jí poškozená nikdy nesevěřila, že by ji znásilnil, a kdyby k tomu došlo, tak by jí to řekla.

Pokud se jedná o listinné důkazy, tak k tomuto jednání se vztahuje lékařská zpráva Podhorské nemocnice Rýmařov ze dne 6.6.2016, z níž vyplývá, že poškozená uvedla napadení svým přítelem, a to i v bytě, kdy byla kopána do dolních končetin, do pravé bederní krajiny, tahána za vlasy a uhozena do hlavy, přičemž objektivně byla zjištěna

povrchní poranění vlasové části hlavy, zhmoždění dolních částí zad a pánve a zhmoždění stehna a kolena. O znásilnění se v této lékařské zprávě nic neuvádí. O drobných hematomech poškozené svědčí pořízená fotodokumentace tak, jak je založena na čl. 159 – 164 spisu. V dané věci nebylo jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení vyhotoveno žádné odborné vyjádření, z něhož by bylo zřejmé, po jakou dobu byla v důsledku tohoto zranění poškozená omezena v běžném způsobu života, přičemž závěr okresního soudu, že s ohledem na použitý způsob a intenzitu síly poškozené měla hrozit závažnější poranění s dobou léčení a pracovní neschopnosti v trvání minimálně 1 týden, nenachází oporu v provedených důkazech a lze jej označit za pouhou spekulaci. S ohledem na odsouzení obžalovaného pro jednání vymezené v bodech 1) a 2) rozsudku a uložení citelného nepodmíněného trestu odnětí svobody neshledává odvolací soud za účelové postoupení věci příslušnému správnímu orgánu k posouzení tohoto jednání jako přestupku.

Krajský soud za této situace pak znovu hodnotil veškeré důkazy, týkající se skutku ze dne 5.6.2016, jak byly provedeny jak v hlavním líčení před soudem I. stupně, tak i důkaz provedený před krajským soudem v rámci veřejného zasedání, přičemž pro absenci usvědčujících důkazů dospěl k závěru, že se nestalo to, co tvoří podstatu skutku. Krajský soud má tak za to, že tento závěr je možno učinit po vyčerpání všech dosažitelných důkazů a po všestranném vyhodnocení všech dostupných důkazů, a za situace, kdy přetrvávají důvodné pochybnosti o tom, zda se skutek opravdu stal.

Krajský soud proto dospěl k závěru, že obžalovaného je za této situace nutno v souladu s ust. § 226 písm. a) tr.ř. obžaloby zprostit, když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný v tomto bodě stíhán.

S ohledem na zprošťující výrok bylo zároveň nově krajským soudem rozhodnuto o náhradě škody tak, že podle § 229 odst. 3 t r.ř. musela být poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna se sídlem Ostrava – Vítkovice, Jeremenkova 11, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 31.3.2017

JUDr. Vladislav Topiarz, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Irena Juříčková

Irena
Juříčková

Digitálně podepsal Irena Juříčková
DN: c=CZ, 2.5.4.97=NTRCZ-00215732,
o=Krajský soud v Ostravě [IČ00215732],
ou=Krajský soud v Ostravě, ou=30301,
cn=Irena Juříčková, sn=Juříčková,
givenName=Irena, serialNumber=P148659,
title=zapisovatelka
Datum: 2017.04.18 11:56:47 +02'00'